

(Фонд Слободан Јовановић, 27. 2. 2013)

Негативан биланс

Режим СНС-СПС је одлучио да не направи било какав дисконтинуитет са политиком бившег режима, већ да још жешће настави са погубном политиком ДС-еврофанатизам и одрицање од Косова.

То је пре свега, уочљиво у наставку капитулантске политике спрам захтева за признавање лажне државе Косово и спрам захтева да се укину институције државе Србије на територијама КиМ, где су Срби у већини.

Ту политику персонификује Ивица Дачић, који је захваљујући свом таочком положају у Влади, због веза са кланом Шарића, одлучио да му најбољу заштиту могу пружити страни намесници Србије (ЕУ и САД), уз услов да његова косовска политика буде „најавангарднија“, једнака политици ЛДП-а. Дачић је у јануару изјавио да спреман да преговара о пријему лажне државе Косово у УН. Због тога је ДСС тражила да он поднесе оставку.

Међутим, једнаку одговорност сноси и СНС, односно Вучић и Николић, којима одговара овако истурена позиција Дачића, јер лукаво и исправно процењују да ће сав одијум око Косова ићи на Дачића - стога се тим поводом праве луди – праве се Тоше (поготово Вучић).

Средином фебруара, на Сретење, на Дан државности, Николић се заложио за то да на КиМ, треба да престану да постоје паралелне институције, тј. да треба укинути институције државе Србије а уместо њих увести „аутономне српске институције“. Ствар је у томе што ће „аутономне српске институције“ бити под надлежношћу Приштине, тј. признаваће независност Косова. Тиме се Николић, уз Дачића, заложио за укидање државности Србије на КиМ. Тим поводом је Коштуница позвао Николића да поднесе оставку.

Почетком фебруара медији су известили да су се, током 2008. и 2009. године, Ивица Дачић, његов садашњи шеф кабинета Вања Вукић, те његов бивши шеф кабинета Бранко Лазаревић, више пута састајали са Родољубом Радуловићем, једним од највиших припадника Шарићевог нарко-клана, и да су све то надлежни органи документовали. То су потврдили и Дачић и Ракић. Дачић је то потврдио на конференцији за штампу. Демократска странка Србије је још једном затражила да Дачић поднесе оставку. Још десетог јануара Дачић је изјавио: „Дајте ми име онога ко је разговарао са (Дарком) Шарићем и данас ће бити ухапшен. То су тешке оптужбе и нећу да пређем преко тога, јер нећу да будем у влади у којој министри причају са Шарићем. Уколико то није тачно, очекујем извињење“. У свакој држави која има нормалан режим, овакви догађаји би условили оставку или смену председника владе и целе владе. Међутим, Вучић је одлучио да не смењује Дачића и не расписује изборе, већ да му је овако ровит и поткусурен Дачић, сасвим користан. Вучић је тада изјавио да: „Нисам рекао ни да је Дачић крив, ни да није крив“.

Иако је Уставни суд поништио 22 одредбе Статута Војводине, нови режим не чини ништа да би отклонио последице тих одредби. Покрајинској влади ДС-а је дозвољено да не усагласи своја акта и сва остала акта донета на основу 22 одредбе Статута које су

стављене ван снаге, са одлуком Уставног суда и то републичка влада СНС-СПС толерише већ седам месеци. Режим СНС-СПС дозвољава покрајинској влади ДС и ЛСВ да не поштује одлуку Уставног суда. Нови режим није ни на један начин зауставио поодмакле сепаратистичке процесе у Војводини, које предводи управо власт у покрајини.

Економска ситуација у Србији је све гора. Нови режим није зауставио економску кризу или њене последице, и не постоји ни један економски показатељ који говори о напретку, већ само о даљем назадовању. Незапосленост је све већа, цене расту, плате падају...

Што се тиче законодавства није учињено ништа. Није нова власт вратила отпуштене судије, већ се те судије враћају на посао одлукама

Уставног суда. И на основу тога је Високи савет судства изабрао 556 судија а Државно веће 62 заменика јавних тужилаца, међутим, на исти накарадан начин, на који су коју годину раније судије нереизабране-без образложења. До краја прошле године требало је да буду усвојене измене и допуне девет важних правосудних закона. До данас усвојена је само једна (изм. и доп. Кривичног законика). Не треба заборавити ни да је у жеку отпуштања судија у време претходног режима, средином августа 2010. године, СНС саопштила да се више од 500 судија учланило у ту странку, и да је тиме показала за какво се правосуђе залаже- партијско!

У фебруару је у свим медијима жестоко одјекнула вест да постоји могућност банкрота ЕПС-а, највећег државног предузећа, јер је том гиганту потребна позајмица од најмање 300 милиона евра да би избегло банкрот. Директор ЕПС-а, кадар СНС-а, саопштио је да председник Управног одбора ЕПС-а-кадар СПС-а, одбија да сазове седницу на којој би одлука о позајмици била донета. Јавност је сазнала да је дуг према ЕПС-у готово 1,2 милијарде евра (дуговање привреде и грађана). Министарка енергетике-кадар СНС-а (раније кадар Г17+) је у јануару, за фебруар, најавила поскупљење струје до 12%. У области електропривреде траје сукоб СНС-СПС, око примата у овој области.

Режим се грубо поиграо са сопственом најавом департизације у Јавним предузећима, када је већину директора јавних предузећа именовоа пре ступања на снагу Закона о јавним предузећима, који је сам донео. Тако су без конкурса изабрани потпуно нестручни кадрови, попут директора „Колубаре“ Милорада Грчића, који се пре тога бавио угоститељством као власник печењаре и кафића у Обреновцу, као и Драгољуба Симоновића, који је постављен за директора „Железница Србије“ а претходно је био изабран за председника општине Гроцка. Обојица су кадрови СНС-а. Кад је о кадровима реч потпуно је био неозбиљан потез именовања кадра СНС-а, естрадног менаџера Саше Мирковића (менаџер Марије Шерифовић) на место помоћника министра саобраћаја, почетком јануара. Још је гори био потез истог тог Мирковића, који је после месец и по дана, поднео оставку на то место да би се по сопственој изјави кандидовао за градоначелника Зајечара!

Учинак министра рударства-кадра СНС-а, претходно саветника председника Николића и његовог пријатеља, је штеточински. Министар Милан Бачевић је пре свега изазивао узнемиреност јавности вишеструким најавама да ће на низу локација у Србији бити ископавана руда никла-која оставља несагледиве последице јер се ради о најпрљавијој технологији која постоји а корист од ископаног никла, за Србију била би ништавна. После тога министар је у јавност лансирао потпуно неиспитану идеју да се прокопа канал Дунав-Морава-Солун. Иначе, и лаицима је постало јасно да се ради о пукој фикцији и потпуно неисплативом пројекту, за који се и не зна да ли је уопште технички изводљив. Министар је у оба случаја остао при својим тврдњама.

У октобру прошле године Томислав Николић се истакао својом изјавом у емисији „Утисак недеље“ , цитирам: „Да Парада поноса није забрањена, ја бих био на њеном челу...“.

У негативан салдо Вучића и Николића – пре свега Вучића, треба убројати и опстанак Ђиласове власти у Београду. Та власт Демократске

Резиме политике новог режима

Пише: Небојша Бакареџ
петак, 01 март 2013 18:03

Резиме политике новог режима

Пише: Небојша Бакареџ
петак, 01 март 2013 18:03

